

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202907
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1620202907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Y. Š.O. W., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXX/XX, I., o zaplatenie 2.476,74 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 6Csp/74/2020-207 zo dňa 04. apríla 2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.476,74 € s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 27.04.2018 do zaplatenia a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa 16.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Právny nástupca veriteľa a žalobca uzavreli dňa 30.11.2017 rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávok zo zmluvy na žalobcu, aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore je tak daná.

1.2. Predmetom konania bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ bol v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, predmetná zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V konaní nebolo žalobcom tvrdené, a teda ani preukázané, že žalovanému bola pôžička poskytnutá na výkon povolania resp. podnikania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru spĺňala všetky podstatné náležitosti o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Má písomnú formu aj ostatné osobité náležitosti stanovené zákonom. Súd hodnotil aj výšku

dojednaného úroku vzhľadom na námietku žalovaného, ktorý považuje zmluvu za neplatnú. V zmluve bola dojednaná hranične vysoká úroková sadzba, výška úroku 27,88 % ročne však ešte dobrým mravom neodporuje, a to tiež s poukazom na skutočnosť, že nepresahuje dvojnásobok priemernej RPMN platnej v čase uzavretia zmluvy, ako aj s prihliadnutím na to, že pohľadávka na splatenie požadovanej pôžičky nie je zabezpečená žiadnym zabezpečovacím prostriedkom. Pôžička je poskytnutá v relatívne nízkej sume, takže aj úrok sa prejaví relatívne vyššou percentuálnou sadzbou. Vysoká úroková sadzba je odôvodnená zvýšeným kreditným rizikom dlžníka, ktorý uviedol, že mu banka odmietla poskytnúť úver. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Súd prvej inštancie zhodnotil, že úroková sadzba je v súlade so zákonom a dobrými mravmi.

1.3. Veriteľ pôžičku zosplatnil dňa 21.04.2018 po tom, ako žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru a potom, ako ho listom zo dňa 28.02.2018 vyzval na plnenie si povinností a upozornil na možnosť zosplatnenia. Súd prvej inštancie nemal za preukázané žalobcovo tvrdenie o zosplatnení úveru k 19.04.2018, ale mal za to, že úver bol zosplatnený dňa 21.04.2018, kedy bol žalovaný o zosplatnení informovaný. Celkovo mal žalovaný uhradiť sumu 5.972,69 €, do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie uhradil sumu 3.495,95 €. Súd prvej inštancie mal za to, že žaloba je dôvodná a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.476,74 €.

1.4. Pokiaľ ide o námietku premlčania, súdom prvej inštancie nebolo premlčanie zistené. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nemení na tom, že premlčacia doba sa ja v takomto prípade začína počítat' odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky. Pôvodný žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť pôžičky pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.01.2018. To znamená, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t. j. dňom 20.01.2018 a uplynula dňa 20.01.2021. Žaloba bola podaná dňa 26.11.2020, nemohlo k premlčaniu dôjsť.

1.5. Žalovaný bol v omeškaní so splácaním dlhu, vzniklo žalobcovi právo požadovať úroky z omeškania, a to vo výške 5,00% ročne. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi odo dňa 27.04.2018, keďže takto to žalobca požadoval a keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že veriteľ úver zosplatnil dňa 21.04.2018. Ku dňu 27.04.2018 bol žalovaný v omeškaní.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozsudku a jeho vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že sa z vážnych rodinných dôvodov nemohol zúčastniť pojednávania na súde dňa 04.04.2022. Žalovaný sa stará o zvlášť ťažko postihnutú manželku T. W., ktorá trpí Alzheimerovou demenciou, je pripútaná na lôžko a potrebuje už aj po prekonaní Covidu neustálu opateru 24 hodín. V deň pojednávania mal zabezpečenú na opateru zdravotnú sestru na opatrovanie na nevyhnutný čas. Pre zaneprázdnenie v práci zdravotná sestra meškala. Zbytočne sa snažil meškanie telefonicky ospravedlniť. Na súd sa s meškaním dostavil, avšak aj napriek ospravedlneniu, súd vo veci samej rozhodol v neprospech žalovaného. Na pojednávaní sa chcel zúčastniť. Sudkyňa sa poponáhľala a zrejme pre to, že sa jedná o modernú vymáhačskú skupinu. Pre žalobcu sa koná urýchlene. Aj keď v dodatočnom ospravedlnení žalovaný uviedol na okraj meškania všetko, nepomohlo to a tak sa nemohol brániť. Bola možnosť uložiť pokutu za neúčast', ale nie porušiť ústavné právo na obhajobu.

2.1. Žalovaný v podanom odvolaní taktiež namieta premlčanie svoje pohľadávky, a to aj z dôvodu postúpenia pohľadávky od pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok na VUB a.s. až na koniec na žalobcu. Premlčacia doba uplynula od 27.04.2018. Podvod spočíva v tom, že pôvodne žiadal úver od VÚB, tak to nebolo možné. Podľa žalobcu boli dohodnutý na úrokoch so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. Žalovaný vyplatil spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sumu 3.495,95 € zo sumy 3.700 €. Podľa žalovaného mu zostalo zaplatiť iba nehorázne úroky, o ktoré ďalej žiadala nástupnícka organizácia VÚB a.s., ktorá predtým odmietla poskytnúť a zrazu už takmer po zaplatení celej požičanej sumy, má zaplatiť pre necelých 300 €, požadujú o neho celú sumu. Súd

obohatil žalobcu. Súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nevzal do úvahy zaplatenú sumu, dobu premĺčania a neumožnil žalovanému sa brániť na súde.

3. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu za vecne správne. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal so skutkovou aj právnou stránkou sporu. Odvolanie žalovanej je založené na opätovnej námietke premĺčania.

4. V replike žalovaný uviedol, že štát umožňuje parazitovať organizáciám ako žalobca na skupovaní premĺčaných pohľadávok. Takéto organizácie ako žalobca sa nemusia ani na pojednávaniach zúčastňovať.

5. Žalobca nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 388 C.s.p., keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7.1. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva

7.2. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7.3. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7.4. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil skutkový stav, podoľay ktorého právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 16.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 3.700,-€ s úrokovou sadzbou 27,88 % ročne a výškou RPMN 27,88 % pri priemernej výške RPMN 18,34 % a žalovaný sa ho zaviazal splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 108,27 €. Celkové náklady poskytnutého úveru žalovaného spojených s poskytnutým úverom sú vo výške 2.796,20 €. Žalovaný sa zviazal splatiť celkovú čiastku 6.496,20 €. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania, na základe čoho prišlo zo strany žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

9. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku premĺčania žalovaného nároku. Premĺčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého nárok (jeho súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premĺčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premĺčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. V prejednávanej veci ide o spor vyplývajúci zo

spotrebiteľskej zmluvy. Napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, v súlade s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v súvislosti s premlčaním nutné aplikovať pre spotrebiteľa priaznivejšie ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. V posudzovanej veci bol dlh žalovaného splatný v splátkach, pričom právny predchodca žalobcu využil svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že premlčacia lehota začína plynúť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal splatný celý dlh, pre posúdenie premlčania bolo rozhodujúce určiť, nesplnenie ktorej splátky vyvolalo vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu. Súd prvej inštancie nesprávne a v rozpore s predloženými dôkazmi a zisteným skutkovým stavom dospel k záveru, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2018 a súčasne žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Takýto záver je v rozpore s dôkazmi predloženými žalobcom. V predžalobnej upomienke zo dňa 28.02.2018 žalobca vyzval na úhradu splátky splanej v decembri 2017. Po preskúmaní rozpisu splátok vyplýva, že žalovaný neuhrádzal splátky podľa zmluvy. Raz zaplatil menej inokedy viac. Z rozpisu je zrejmé, že poslednú úhradu žalovaný uskutočnil 16.10.2017, a to za splátku splatnú 20.10.2017. Odvtedy nedošlo zo strany žalovaného k žiadnej úhrade. Čiže žalobca nepostupoval správne, nakoľko si mal nárok na vyhlásenie predčasnej splatnosti uplatňovať za nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2017. Od tejto splátky mala plynúť lehota tri mesiace od ktorej mal možnosť uplatniť postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z rozpisu splátok vyplýva, že do októbra žalovaný uhradil celkovo čiastku 3.309,71 €, hoci keby plnil riadne mal do októbra 2017 uhradiť na splátkach sumu vo výške 3.356,37 €. Právny predchodca žalobcu zo dňa 21.04.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Postupovala pritom v súlade s bodom 12.4 Zmluvných podmienok, ktorý jej umožňoval vyhlásenie okamžitej splatnosti v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z dôkazov predložených samotným žalobcom potom nepochybne vyplýva, že vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu malo byť právnym predchodca žalobcu na splátku splatnú dňa 20.11.2017, ktorá nebola uhradená do dnešného dňa. Od uvedeného dátumu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 20.11.2020. Žaloba pritom bola podaná až dňa 26.11.2020, teda zjavne po uplynutí premlčacej lehoty.

12. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka odlišne upravuje začatie plynutia premlčacej lehoty v prípadoch, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade začne plynúť premlčacia lehota (predčasne zosplateného dlhu) odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. v tomto prípade splátky, pre ktorej nesplnenie bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Je pritom nerozhodné, s akým časovým odstupom od splatnosti danej splátky k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo. Je prirodzené a zákonodarca s tým počíta, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka spravidla dôjde s určitým (väčším či menším) časovým odstupom odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Táto skutočnosť efektívne spôsobuje určité skrátenie premlčacej lehoty, avšak modifikácie premlčacej lehoty v osobitných prípadoch nie sú ničím v súkromnom práve neobvyklým, naopak sú predmetom úpravy ustanovení § 102 až 110 Občianskeho zákonníka. Možno teda uzavrieť, že špeciálne ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ustanovuje moment začatia plynutia premlčacej lehoty (deň splatnosti nesplnenej splátky). Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka iba určuje dodatočné obmedzenie veriteľa (dodávateľa), ktorý musí s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru čakať do uplynutia lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne mu ukladá povinnosť spotrebiteľa upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Efektívne v prípade predčasne zosplatených dlhov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv zákonodarca teda skrátil premlčaciu lehotu o najmenej tri mesiace, čo nie je, ako už bolo uvedené, v súkromnom práve nič neobvyklé a rozhodne to nie je dôvod uchyľovať sa ku komplikovaným a v konečnom dôsledku contra legem výkladovým konštrukciám, ku ktorým dospel súd prvej inštancie.

13. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nárok uplatnený žalobou v tomto konaní je vzhľadom na dôvodne žalovaným namietané premlčanie práva v celom rozsahu nedôvodný a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ostatnými odvolacími námietkami žalovaného (pozri odsek 2.) sa osobitne nezaoberal vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol plne úspešný žalovaný, preto by mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťelia musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).